

انترناسیونال

هفتگی

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: فاتح بهرامی

haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-870 120 7768

۱۰۲

۳۰ فروردین ۱۳۸۱

۱۹ آوریل ۲۰۰۲

جمعه ها منتشر میشود

www.haftegi.com

کوروش مدرسی رئیس دفتر سیاسی

Tel: 0044 774 863 0833

koorosh@ukonline.co.uk

اسد گلچینی دبیر کمیته تشکیلات کل کشور

Tel: 0044-794-041-6768

asad.golchini@ukonline.co.uk

شهلا دانشفر دفتر مرکزی حزب

Tel: 0044-795-051-7465

Fax: 0044-870-135-1338

markazi@ukonline.co.uk

رحمان حسین زاده دبیر کمیته کردستان حزب

Tel: 0046-739 855 837

r_hoseinzadeh@yahoo.com

بهرام مدرسی دبیر کمیته مرکزی

سازمان جوانان کمونیست

Tel: 0049-174-944-0201

رادیو انترناسیونال

۳۱ متر - ۹۹۴۰ کیلو هرتز

۹ تا ۹:۴۵ شب بوقت تهران

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

تلفن 0044 7714611099

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

0044 208 962 2707

اطلاعیه اول مه حزب کمونیست کارگری ایران

روز اول مه به صف اعتراض طبقاتی ما پیوندید!

فقر، بیمه بیکاری و تامین اجتماعی مکفی برای همه محرومان جامعه و بالاخره رفع هرگونه تبعیض اجتماعی، سرکوب سیاسی و رفع هرگونه تبعیض و بیحقوقی از زنان.

مردم شریف و آزادخواه! انسانهای تشنه رفاه و عدالت و برابری!

حزب کمونیست کارگری ایران شما را به پیوستن به صف طبقاتی کارگر در مارشهای اول مه فرا میخواند. روز اول مه، بیرون بریزید و به صف اعتراض طبقاتی ما پیوندید! به صف مستقل طبقاتی کارگر در برابر کل نظام سرمایه داری، به صف مبارزه برای برانداختن کل سیستم اقتصادی کار مزدی، برچیدن کل دم و دستگاه سیاسی سرکوبگر آن و نقد ایدئولوژی و فرهنگ توجیه گر آن پیوندید! این صف را هرچه نیرومندتر و متحدتر کنید.

حزب کمونیست کارگری ایران

فروردین ۱۳۸۱

آوریل ۲۰۰۲

ما، نفس موقعیت ما بعنوان طبقه استثمارشونده جامعه به ما حکم میکند.

روز اول مه اما آینه جوهر مشترک و طبقاتی تمامی این مبارزات دائم و متنوع ما در طول سال و سالیان است. روز اعتراضمان به کل نظام سرمایه داری، به بنیاد اقتصادی آن، به هر شکل از آرایش سیاسی که روی آن بنا کرده اند، اعم از دیکتاتوری دمکراتیک پارلمانی نوع غربی و یا استبداد عریان نوع شرقی و روسی و چینی و اسلامی و آسیایی و آفریقایی و غیره، روز تقدمان به هر آمیزه ای از رنگ و لعاب ایدئولوژیک و فرهنگی توجیه گر این نظام، روز اعتراض به استثمار، به کار مزدی، به مالکیت بورژوازی بر وسائل تولید، و به سرکوبهای سیاسی، کشتارها، ستمها و بیعدالتی های آن است.

در ایران زیر حاکمیت جمهوری اسلامی، در کنار خواستهای بین المللی مان چون رفاه، عدالت و برابری، خواستهای سیاسی و اقتصادی روزمان هم باید بر پرچم اعتراضاتمان نقش ببندند: حقوق و آزادیهای سیاسی و مدنی در سطح استانداردهای پیشرفته جهان، افزایش چندصددرصدی دستمزدهای زیر خط

و گله ای از دیکتاتورها و قداره بندان دیگر، از ارتشهای بزرگ و مجهز تا باندهای ترور، از پارلمانهای مجلل تا شکنجه گاههای قرون وسطایی، همه هدفشان در بند گذاشتن و محروم نگهداشتن طبقه ای است که در کار آفرینش دائم امکانات مادی برای زیستن خوشبخت، شاد، آزاد، برابر، و در صلح و دوستی انسانهاست.

در برابر این یورشها، ما کارگران جهان، به رغم هزاران زخم بر پیکرمان، بیوقفه و در هزاران شکل آشکار و پنهان، به مقاومت و مبارزه خود ادامه داده ایم. از مارش میلیونی و اعتصاب سراسری در ایتالیا، تا رودروئی های وسیع در آلمان و انگلیس و فرانسه تا مبارزات گسترده و هر روزه در ایران زیر حاکمیت اسلام تا ابراز وجود طبقاتی مان در چین و هر سنگر بستن و صف آراستی در هر جای دیگر، همه نشانه ها و نمونه های این حقیقت اند که تحرک مبارزاتی ما و نشاط حیاتی ما، بعنوان نیروی تغییردهنده و دگرگون کننده این دنیای وارونه، از تپش نیفتاده و جهان سرمایه هم، به رغم اکراهش، قادر به چشم بستن بر آن نبوده است. این جنبش هرروزه ماست. این را نفس حیات

روزی نیست که بورژوازی علیه طبقه کارگر نقشه ای نریزد، قانونی نیاورد و نبرد، جنگ و بلوایی راه نیندازد و تعرضی نکند. جوهر سرمایه داری، منطق کارکرد آن و مکانیسم سودآوری در آن، حکم میکند که سرمایه داران و دولتهایشان در هر نقطه دنیا در سطح خرد و کلان و محلی و جهانی، علیه ما، علیه رفاه و آزادی مان، علیه توقعات و آرزوهای انسانی مان، علیه خواستهایمان برای برخورداری از زندگی مرفه، شاد، غنی، متنوع و درخور انسان امروز، علیه تشکل و اتحادمان و حتی علیه نفس زندگی و حق حیاتمان، روز و شب طرح بریزند و یورش سازمان دهند. لیست مشقات جدیدی که از ۱۱ سپتامبر با جلال دو قطب تروریسم جهانی جلوی ما گذاشته اند، فضای جنگ و ترور، و دورنمای تیره ای که با این فضا فرآوری بشریت گرفته اند، پرده ای است که در پشت آن یورشهای دیگرشان را علیه طبقه کارگر و میلیاردها انسان محروم جهان به پیش می برند. از بوش و شارون و صدام و بلر و برلوسکونی تا خامنه ای و خاتمی و بن لادن و ملاعمر

آنها آماده میشوند!

مصطفی صابر

میگوید خود را به اعتراض اخیر کارگران ایران خودرو علیه ساعات طولانی کار وصل کند. رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار در رابطه با "۱۱ اردیبهشت" با حرارت از "راهپیمایی حرف میزند و مخالفین آنرا تهدید میکند و از این صحبت میکند

منتظری به مردم ایران ارزانی کنند از کارگران میخواهند که در "روز کارگر و روز معلم" به خیابانها بیایند و با اینها بیعت کنند. "آنچمن" های مشکوک تحت نام "فرهنگیان" و معلمین، از معلم ها میخواهند که سالگرد مرگ مطهری (روز معلم جمهوری اسلامی) تجمع و راهپیمایی کنند. احزاب اسلامی با پسوند کار و کارگر بیانیته میدهند و مصاحبه میکنند. روزنامه های حکومتی از جناح های مختلف به مسائل کارگری توجه میکنند. خانه کارگر جمهوری اسلامی کارگر نمایی و رادیکال نمایی میکند. مثلا

اول مه نزدیک میشود و ارگانهای سرمایه داران در ایران، از دستگاه های امنیتی دولت اسلامی، تا ارگانهای های پلیسی اسلامی به اصطلاح "صنعتی" تا انواع تشکل های واقعا یا ظاهرا غیر دولتی برای مقابله با این روز آماده میشوند. مجیز گویی از کارگران بالا میگردد. "شاخه کارگری" فلان جبهه ناشناخته ناسیونالیست ها خلق الساعه ساخته میشود و به "کارگران عزیز میهن پرست" رهنمود اعتصاب میدهد. کسانی که میخواهند "حقوق بشر" و "سکولاریسم" را زیر عبای آشپخ

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

در آستانه اول مه کارگران، ایتالیا را به تعطیل کشاندند فاتح شیخ الاسلامی

موتلفانش را ساقط کنند، بلکه کل آرایش سیاسی کنونی هیات حاکمه ایتالیا، موسوم به "جمهوری دوم" را بر هم بپزند و یک فضای سیاسی و مبارزاتی فعال و رادیکال به روی جامعه باز کنند. این در حالی است که در غیاب برخورد فعال احزاب و جریانات سیاسی اپوزیسیون در کنار این حرکت، این اتحادیه های کارگری هستند که باید نقش حریف سیاسی حکومت برلوسکونی را بازی کنند. مشکل اینجاست که آیا این اتحادیه ها با سنت ها و سیاست تردیبونیستی شان خواهند توانست اتحاد بزرگ کارگری ای که در این اعتصاب به میدان آمد را حفظ و هدایت کنند و به یک گام پیشروی سیاسی و مبارزاتی برسانند؟ قدر مسلم اینکه قدرت نمایی بزرگ طبقاتی کارگران ایتالیا در آستانه اول مه، می تواند برای جنبش طبقه کارگر در اروپا نوبدبخش پیشروی های بیشتری باشد و در عین حال می تواند ضرورت سروسامان دادن به گرایش کمونیستی کارگری و تلاش برای شکل دادن به احزاب کمونیستی کارگری در این جوامع را برجسته تر کند.

اوست، طوری که این حمایت حتی در انگلیس داد لیبری ها و در اروپا داد احزاب سوسیال دمکرات را در آورده است. حمایت بلر از برلوسکونی بخشی از تلاش او برای شکل دادن به یک "محور" راست در اتحادیه اروپا در قبال حقوق کارگری است. انگلستان تاکنون زیر بار قوانین کارگری اتحادیه اروپا که از ۱۹۹۱ به اینسو تصویب کرده است نرفته و تلاش بلر برای شکل دادن به این "محور" راست، بخشی از مقابله او با تحولات اخیر کارگران و اتحادیه ها در آن کشور است که خواهان تسری قوانین کار اروپا (و از جمله کاهش زمان کار به ۳۵ ساعت در هفته) به انگلستان هستند. اما بنظر میرسد که حمایت بلر نتواند برلوسکونی را به مقام تاجر ایتالیا برساند، چون نه زمانه زمانه تاجر است، نه موقعیت کارگران و اتحادیه های کارگری ایتالیا، موقعیت معدنچیان انگلیس در ۵-۱۹۸۴ است. برعکس، کارگران و اتحادیه های کارگری ایتالیا، پیشدستی درست و بموقع خود، موقعیتی کسب کرده اند که قادرند نه فقط حکومت برلوسکونی و

سه شنبه ۱۶ آوریل اعتصاب یکروزه و سراسری کارگران در ایتالیا، که گسردگی آن در ۲۰ سال گذشته بیسابقه بود، این کشور را سراسر به تعطیل کشاند. تنها تپش زندگی در خیابانها، مارشهای بزرگ کارگران در رم و شهرهای دیگر بود. اعتصاب و تظاهرات بیش از ۱۲ میلیون کارگر، واکنش اولیه و پیشدستانه کارگران و اتحادیه ها به تلاش برلوسکونی برای برداشتن ماده ای از قانون کار بود که اخراج "غیرموجه" کارگر از سوی کارفرما را دشوار میکند. برلوسکونی با این کار می خواهد دست کارفرماها در اخراج کارگران را باز کند، اما بنظر میرسد دارد بار دیگر دست کارگران برای اخراج خودش از قدرت را باز میکند (سال ۱۹۹۴ هم اعتراضات کارگری او را از قدرت پائین کشید).

فاتح شیخ الاسلامی به مثابه منتهی الیه راست بورژوازی، اول از همه به سنگرهای حقوق کارگری یورش میبرد و آخر کار هم هدفش بیحقوق کردن و به بردگی کشاندن کارگران است. برلوسکونی تاجر را مدلل خود کرده است، و طنز روزگار اینکه جانشین لیبری تاجر، تونی بلر، حامی جدی

بیکاری و گرانی لجام گسیخته تر از هر زمان است. نارضایتی از دستمزدها بسیار وسیع است. جامعه شاهد حرکاتی نظیر اعتراضات معلمان بوده و افق حرکات توده ای و سیاسی ویژه طبقه کارگر عملا در مقابل جامعه گشوده شده است. چپ جامعه طعم زور و قدرت خود را قدری چشیده و با اعتماد به نفس تر است. اینها همه فلش هایی هستند که بسوی طبقه کارگر و اول مه اش نشانه میروند. تلاشهای سراسیمه برای مقابله با اول مه، که تصویری از آن ارائه شد، از وحشت اینست که این سنت تاریخی و کمونیستی طبقه کارگر امسال با قدرت قد علم کند و مسیر تحولات جامعه را به نفع چپ و آزادیخواهی و عدالتجویی کارگری و کمونیستی تغییر دهد. وحشت بورژواهای ریز و درشت واقعی است. اینهم تاکید دیگری است بر اینکه بکوشیم اول مه را به روز نمایش پر قدرت میلیون ها زن و مرد بخش های مختلف طبقه کارگر و مردم آزادیخواه، به روز بزرگ نه به جمهوری اسلامی، به روز برافراشتن پرچم آزادی و برابری انسانها تبدیل کنیم. زنده باد اول مه.

اخباری از اعتراض کارگری و تعطیلی کارخانجات

* کارگران کارخانه شادان پور در اعتراض به عدم پرداخت بموقع حقوق و مزایای خود روز ۲۶ فروردین در خیابان ولی عصر تهران راهپیمائی کردند. کارگران خواهان رسیدگی فوری به وضعیت حقوقی خود بودند و شعارهایی در این مورد با خود حمل میکردند. مزدوران انتظامی جمهوری اسلامی با تهدید کارگران، مانع ادامه راهپیمائی کارگران در خیابان ولی عصر شدند. * روز چهارشنبه ۲۱ فروردین جمعی از کارگران کارخانه نساجی و ریسمان رسی سنمان در اعتراض به عدم دریافت حقوق دو ماهه آخر سال ۸۰ و عدم دریافت پاداش و عیدی خود در مقابل در ورودی این کارخانه تجمع اعتراضی برپا کردند. روسای این کارخانه قول داده بودند که در اواخر اسفند دو ماه حقوق و عیدی و پاداش آنان را پرداخت کنند ولی تا بحال از پرداخت آن خبری نشده است. کارگران بارها به استاندار سنمان و مسئولین جمهوری اسلامی شکایت کرده اند ولی جوابی نگرفته اند. * کارگران کارخانه جامکو به تعطیلی این کارخانه اعتراض کردند. این کارگران گفته اند که بیش از ۱۵۰ کارگر این کارخانه دارای ۲۰ سال سابقه کار هستند و ظاهرا قرار است با تعطیل شدن این کارخانه بیمه بیکاری به آنان تعلق نگیرد. * کارخانجات فراگیر بافت بلوچ

فراخوانده شده اند تا در مورد تجمعات قبلی کارگران این کارخانه توضیح دهند. در شهرهایی که سنت برگزاری مراسم های مستقل اول مه دارند (نظیر سندنج) شبه حکومت نظامی تدارک میشود و غیره.

اینها البته در اساس چیز تازه ای نیست. از وقتی که تلاشهای مسخره خمینی در مقابله اول مه (که "همه روز روز کارگر است، خدا هم کارگر است") به جایی نرسید، دولت هار و اسلامی سرمایه ناگزیر از برسمیت شناختن "۱۱ اردیبهشت بعنوان روز کارگر" شده است و هر سال با تلاشهایی نظیر آنچه که امسال شاهد آن هستیم کوشیده است اول مه را خنثی و بی اثر کند. با اینهمه، امسال تفاوتی وجود دارد.

امسال جمهوری اسلامی ضعیف تر و سردرگم تر از همیشه است. موقعیت بین المللی و داخلی جمهوری اسلامی، اوضاع اقتصادی و سیاسی اش بمراتب وخیم تر از سال قبل است. مردم ایران بیشتر به سمت سرگونی طلبی چرخیده اند. فقر و

کارخانه تعطیل شود یا نشود مسئولیت تامین زندگی روزانه کارگران و افراد آماده بکار با جمهوری اسلامی است. جمهوری اسلامی باید به همه کارگران بیکار شده و آماده بکار بیمه بیکاری مکنی پرداخت کند. حزب کمونیست کارگری کارگران را به تشدید مبارزه علیه جمهوری اسلامی و کارفرمایان و گرفتن فوری حقوق خود از آنان فرامیخواند. ■

ایران شهر که از سال ۵۴ راه انداخته شده اند اکنون در حال تعطیل شدن هستند. کارگران این کارخانه که بیش از ۲۵۰۰ کارگر دارد ماههاست حقوق خود را دریافت نکرده اند. * ۷۵ شرکت از واحدهای نساجی در ایران در حال تعطیل شدن هستند. در این شرکتها ۷۲۴۰۰ نفر کارگر کار میکنند. با تعطیل شدن این شرکتها این تعداد از کارگران نیز به دیگر کارگران بیکار شده نساجی و صف کارگران بیکار افزوده خواهند شد.

**یک
دنیای
بهتر
برنامه حزب
کمونیست کارگری
را بخوانید**

**انترناسیونال هفتگی
را تکثیر و پخش کنید**

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت
www.wpiran.org www.jawanan.org
www.wpibriefing.com www.iwsolidarity.com
www.rowzane.com www.medusa2000.com
www.hambastegi.org www.marxsociety.com
www.childrenfirstinternational.org www.kvwpiran.org

Bank Account:
Z.I. Konto:
520 5164 008
BLZ: 10090000
Beliner Volksbank
Germany

Website:
www.haftegi.com
Email:
haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-8701207768

Address:
BM Box 8927
London
WC1N 3XX
England